

Maandag 10 juni

'... en bleef de storm in alle hevigheid woeden, zodat we ten slotte elke hoop op redding verloren' (Hand. 27:20)(NBV).

Je overleeft deze storm.

Er zijn momenten in het leven dat God ver weg lijkt. We bidden maar voelen ons in de steek gelaten, overgeleverd aan onze omstandigheden, bang en hopeloos. Voor Paulus was het niet anders. Hij had verlangd naar een gelegenheid om in Rome het evangelie te verkondigen en was onderweg daarheen toen zijn schip in een storm terechtkwam en iedereen in wanhoop ontstak. Paulus voorzag niet alleen het verlies van het schip, haar bemanning en haar lading, maar ook van zijn eigen leven (v. 10). En zijn waarschuwing werd genegeerd door de kapitein, de stuurman en de centurio die hem begeleidde. Het gevolg was dat Paulus en 276 medepassagiers in een levensbedreigende crisis terechtkwamen en dat hij er niets aan kon doen. Doodsbang verloren hij en zijn metgezellen ten slotte elke hoop op redding. Maar op het hoogtepunt van de storm, na veertien dagen op zee zonder zon of sterren om hen de weg te wijzen, stuurde God een engel naar Paulus. 'Wees niet bang, Paulus, je moet voor de keizer verschijnen, en daarom heeft God je in zijn goedheid het leven van alle opvarenden geschonken' (v. 24). Ze waren koud, doorweekt en hongerig toen hun schip uiteindelijk aan de grond liep bij een eiland ten zuiden van Italië. Elke omstandigheid wees op tragedie en het einde van Paulus' droom om in Rome te gaan prediken. Toen echter de volgende ochtend de zon opkwam op het eiland Malta werd het duidelijk dat God hen door de storm had geleid naar de exacte bestemming die hij voor hen had gepland. En uiteindelijk kon Paulus Gods Woord brengen aan de keizer in Rome. Dus vat moed - je overleeft deze storm!

Dinsdag 11 juni

'Niemand zal ze uit mijn hand roven' (Joh. 10:28)(NBV).

'Je vader heeft je vast!'

Op een hete middag in Florida had een jongen die in het meer achter zijn huis aan het zwemmen was niet in de gaten dat er een alligator achter hem aan zat. Zijn vader, die aan het tuinieren was, zag het wel en schreeuwde dat zijn zoon moest omkeren. Te laat! Net toen de jongen zijn vader bereikte, bereikte de alligator de jongen. In een ongelooflijke touwtrekwedstrijd greep de vader de armen van zijn zoon terwijl de alligator naar zijn benen hapte. De alligator was vastberaden, maar de vader hield teveel van zijn zoon om los te laten. Een voorbijrijdende boer hoorde het geschreeuw, sprong van zijn trekker en schoot het reptiel dood. Opmerkelijk genoeg overleefde de jongen het en na weken in het ziekenhuis werd hij geïnterviewd door de plaatselijke krant. Hij liet de verslaggever de vreselijke littekens op zijn benen zien en voegde er vervolgens met de nodige trots aan toe: 'Ik heb ook grote littekens op mijn armen omdat mijn vader me vasthield en niet wilde loslaten!' 'Niemand zal ze uit mijn hand roven,' zei Jezus. Het is niet dat de vijand het niet zal proberen. Hij zal je laten denken dat je zo ver bij God vandaan bent dat er geen weg terug is. Hij zal anderen sturen om je aan te vallen, je te ontmoedigen en je schuldgevoelens aan te praten. Hij zal je verleiden om weg te lopen van God. En misschien maak je zélf wel slechte keuzes die je geestelijk en emotioneel met littekens achterlaten, maar wanneer je God toebehoort, kan niemand je krijgen! Geen enkele omstandigheid kan je scheiden van zijn liefde (zie Rom. 8:38). Hoe iets ook uitpakt, niets kan je roven uit je Vaders hand. 'Je vader heeft je vast!' Laat die krachtige woorden van bemoediging je vandaag rust geven.

Woensdag 12 juni

'De wijsheid van boven... is... vredelievend...' (Jak. 3:17)(NBV).

Bid voor 'wijsheid van boven'.

Sommige mensen lijken te genieten van conflicten. Ze hebben het altijd op anderen gemunt, ruziën, zijn het oneens of proberen te stoken. Ze bakkeleien alleen voor hun plezier, niet omdat ze hartstochtelijk ergens in geloven. Ze steken snel hun neus in andermans zaken en besteden hun energie aan het uitvechten van andermans strijd, waarin er voor henzelf niets op het spel staat. Deze mensen lijken zelfverzekerd maar nemen slechte beslissingen, zodat anderen ze leren negeren en ze niet serieus nemen. Ze moeten 'altijd winnen' om zich goed te kunnen voelen over zichzelf. Voor je relaties met andere mensen heb je 'wijsheid van boven' nodig. Wanneer je het hebt, hoef je niet iedereen op het matje te roepen om maar te laten zien hoe sterk of slim jij bent. Echt zelfvertrouwen, inclusief vertrouwen in je vermogen om goede beslissingen te nemen, komt van binnenuit. 'De wijsheid van boven daarentegen is vóór alles zuiver, en verder vredelievend, mild en meegaand; ze is rijk aan ontferming en brengt niets dan goede vruchten voort, ze is onpartijdig en oprecht. Waar in vrede wordt gezaaid, brengt gerechtigheid haar vruchten voort voor hen die vrede stichten' (v. 17-18). Wanneer je volgens deze bijbelse principes handelt, weet je of een strijd je aandacht waard is. Als je je ogen richt op de prijs die GóD voor je heeft, ga je je realiseren dat sommige dingen je tijd en aandacht gewoon niet waard zijn. En dan ga je betere beslissingen nemen over je leven én je relaties.

Donderdag 13 juni

'Vergeet niet dat hun voorouders de profeten op dezelfde wijze hebben behandeld' (Luc. 6:23)(NBV).

Ben je slecht behandeld?

Wanneer je slecht behandeld bent, vraag jezelf dan altijd af wat je ervan kunt leren. Hoe je op een meer christelijke manier kunt reageren. Of je bereid bent om je fouten te erkennen. Hoe je er wijzer van kunt worden en in de toekomst beter met soortgelijke ervaringen kunt omgaan. Uiteindelijk is vergeving hét ultieme antwoord op misverstanden. Vergeving betekent niet dat je het eens hoeft te zijn met de persoon die je verkeerd behandelde. Je hoeft ook geen vriendjes met hem te worden. Maar het betekent wel dat je het loslaat. Wanneer je de strijdbijl begraaft, stop hem dan ook helemaal onder de grond! Met andere woorden: vergeef niet alleen - kies ervoor om te vergeten! Ralph Waldo Emerson zei: 'Groots zijn is verkeerd begrepen worden.' En hier is een nog betere uitspraak: 'Grootser zijn is vergeven wie jou slecht behandeld heeft.' Paulus noemt het christelijke leven 'de roeping van God die van boven is' (Fil. 3:14). Dus neem de hoge weg! Hoe ziet die weg eruit? Jezus zegt ons: 'Gelukkig zijn jullie wanneer de mensen jullie omwille van de Mensenzoon haten en buitensluiten en beschimpen en je naam door het slijk halen. Wees verheugd als die dag komt en spring op van blijdschap, want jullie zullen rijkelijk beloond worden in de hemel. Vergeet niet dat hun voorouders de profeten op dezelfde wijze hebben behandeld' (v. 22-23). Wanneer je zo leeft, herpak je je kracht, omdat je weigert anderen te laten bepalen wat jij voelt en vindt, en zo behoud je je vreugde.

Vrijdag 14 juni

‘... aan nederigen schenkt hij zijn genade’ (1 Petr. 5:5)(NBV).

Echte nederigheid.

In de Bijbel wordt over twee soorten nederigheid gesproken: 1) Valse nederigheid. Paulus schrijft: ‘Laat u niet veroordelen door mensen die opgaan in zelfvernederings...’ (Kol. 2:18). Of het nu in je manier van kleden, je spraak of je gedrag is, alles dat de aandacht vestigt op jou en niet op Christus vindt God storend. 2) Echte nederigheid. Echt nederige mensen nemen niet gemakkelijk aanstoot of vechten terug; ze keren de andere wang toe. En toch is hun nederigheid geen lafheid, want ware nederigheid vereist moed. Het maakt je bereid om een lagere plaats in te nemen dan je verdient, te zwijgen over je verdiensten, en lichtzinnigheden, beledigingen en valse beschuldigingen te verdragen in het belang van een hoger doel. Echte nederigheid doet je niet minder ván jezelf denken, het doet je alleen maar minder áán jezelf denken. Petrus haalt het onderwerp ook aan en hij zegt het zo: ‘God keert zich tegen hoogmoedigen, maar aan nederigen schenkt hij zijn genade. Onderwerp u dus nederig aan Gods hoge gezag, dan zal hij u op de bestemde tijd een eervolle plaats geven’ (1 Petr. 5:5-6). Er is een verhaal over een man die meedeed aan een wedstrijd om te zien wie het meest bescheiden was. Toen hij won, kreeg hij een heuse medaille. Die spelde hij vervolgens op - en werd prompt gediskwalificeerd! Serieus, trots diskwalificeert je om te genieten van de gunst van God. Daarom moet je jezelf regelmatig eraan herinneren: ‘Alles wat ik ben, heb ik aan God te danken; alles wat ik heb, is afkomstig van God. Aan hem zij de eer.’

Zaterdag 15 juni

‘De God die mij met kracht omgordt, leidt mij op een volmaakte weg’ (Ps. 18:32)(NBV).

Met vastberadenheid en Gods hulp zal het je gaan lukken.

In haar autobiografie zegt zangeres Dolly Parton: ‘Mijn middelbare school was niet zo groot, dus bij de diploma uitreiking kregen we allemaal een kans om even te gaan staan en iets over onze toekomstplannen te vertellen. ‘Ik ga studeren,’ zei een jongen. ‘Ik ga trouwen en verhuizen naar Maryville,’ vervolgde een meisje. Toen ik aan de beurt was, zei ik: ‘Ik ga naar Nashville om een ster te worden.’ De hele zaal barstte in lachen uit. Ik stond versteld. Op de een of andere manier zorgde dat lachen ervoor dat ik nog vastbeslotener was om mijn droom te realiseren. Dat zij die dag zo reageerden heeft eraan meegeholpen dat ik niet bezweken ben onder het gewicht van de ontberingen die later zouden volgen. Dat had anders heel goed gekund. Soms is het grappig waar we inspiratie uit halen.’ Elke held in de Bijbel zonder uitzondering overwon obstakels en tegenstand. David schrijft: ‘Op de dag van mijn ondergang vielen zij aan, maar de Heer was mij tot steun. Hij leidde mij weg uit de nood en gaf mij ruimte, bevrijdde mij, omdat hij mij liefhad... met u storm ik af op een legerbende, met mijn God beklim ik de hoogste muur. Gods weg is volmaakt, het woord van de Heer is zuiver, een schild is hij voor allen die bij hem schuilen... De God die mij met kracht omgordt, leidt mij op een volmaakte weg, hij geeft mij voeten snel als hinden, doet mij op toppen van bergen staan... U hebt mij omgord met kracht voor de strijd, mijn tegenstanders voor mij doen buigen’ (v. 19-20, 30-31, 33, 40).

Zondag 16 juni – Vaderdag

‘Manoach bad tot de Heer: ‘... laat hij [de godsman]... ons vertellen wat we moeten doen wanneer de jongen eenmaal geboren is’ (Recht. 13:8)(NBV).

Het gebed van een vader.

Generaal Douglas MacArthur, een held uit de Tweede Wereldoorlog, schreef het volgende gebed voor zijn zoon van wie hij zielsveel hield. Als ouder wil je het misschien wel gebruiken als basis voor je eigen gebeden voor je kinderen: ‘Maakt u, Heer, van mijn zoon iemand die sterk genoeg zal zijn om te weten wanneer hij zwak is, en dapper genoeg om zichzelf onder ogen te zien wanneer hij bang is; iemand die trots en onbuigzaam zal zijn bij een eerlijke nederlaag, en nederig en zachtmoedig bij een overwinning. Maakt u van mijn zoon iemand die geen wensbotjes heeft zitten waar hij ruggengraat moet hebben; een zoon die u zal kennen. Leid hem, zo bid ik, niet op het pad van gemak en comfort, maar via de weg van de druk en aansporing van moeilijkheden en uitdagingen. Laat hem daar leren stand te houden in de storm; laat hem daar leren mededogen te hebben met hen die falen. Maakt u van mijn zoon iemand wiens hart rein zal zijn, wiens doel hoog zal zijn; een zoon die zelfbeheersing toont voordat hij andere mannen probeert te overheersen; iemand die zal leren lachen, maar toch ook nooit zal vergeten hoe hij moet huilen; iemand die naar de toekomst zal reiken, maar toch ook nooit de lessen uit het verleden zal vergeten. En nadat hij zich al deze dingen heeft eigen gemaakt, voegt u dan, zo bid ik, genoeg gevoel voor humor toe, zodat hij altijd serieus kan zijn, maar zichzelf nooit te serieus zal nemen. Geef hem nederigheid, zodat hij zich altijd de eenvoud van grootsheid, de open geest van ware wijsheid en de zachtmoedigheid van ware kracht kan herinneren. Dan zal ik, zijn vader, durven fluisteren: ‘Ik heb niet voor niets geleefd.’